

JISTOTA

Jistota, hledám ji všude,
co jiného mi pak zbude,
až o ni nebudu se moct už opřít.
Nehodnotím ji, vždyť dává mi zázemí,
i když někdy v rukou chladne mi
a snaží se mě zapřít.

Proč, ptám se, proč je to právě jistota má,
která zavře oči mé a život dál můj ubíhá.
Neznám důvod ani cíl té hloupé hry,
v které jsem hrála,
nechci víc už jít dál vstříc
těm dnům, v nichž bych prohrála.

Věřím jí, ona mě přece nezklame,
a když zas něco nastane,
vždy lze přece uniknout.
Pak však opět přijde ten den,
kdy bojím se jít s pravdou ven,
a tak své city nechám v sobě zaniknout.

Proč, ptám se, proč je to právě jistota má,
která zavře oči mé a život dál můj ubíhá.
Neznám důvod ani cíl té hloupé hry,
v které jsem hrál,
nechci víc už jít dál vstříc
těm dnům, v nichž bych prohrála.

KOLOTOČ

Sedím sama, vše je slyšet,
nejradši bych začla brečet,
avšak důvodu zde není,
prázdná, tma a odloučení.

Kdypak přijde čin ten pravý,
který opět všechno spraví?

Proč zas čekám, co mě drží?
Snad ta kytka, pučet růží?
Je snad toto mučení?
Prázdná, tma a odloučení.

Kdypak přijde čin ten pravý,
který opět všechno spraví?

Zítřa, nebo ještě dnes?
Chystá se snad opět ples,
kde hudby žádné není?
Prázdná, tma a odloučení.

Kdypak přijde čin ten pravý,
který opět všechno spraví?

ČISTÝ OBZOR

Již dokážeš vidět skrz tu mlhu,
v sobě totiž ten čistý obzor skrýváš.
Již vidíš tu krásnou duhu
s barvami, o nichž tak často sníváš.

Již i v dešti dokážeš se smát,
když pod vlídným stromem máš své místo.
Již ten úsměv dokážeš i druhým dát,
aby i oni byli lásce tak blízko.

Již raduješ se ze štěstí všech lidí
a Tvého štěstí neubývá.
Již Tvé srdce ve všech přátele vidí,
když je tma i když se rozednívá.